

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 27 iulie 2018 – ZW/
Deutsche Lufthansa AG**

(Cauza C-498/18)

(2018/C 399/31)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: ZW

Intimată: Deutsche Lufthansa AG

Întrebările preliminare

- 1) Termenul de doi ani pentru exercitarea acțiunii prevăzute la articolul 35 alineatul (1) din Convenția de la Montreal poate fi întrerupt sau suspendat?
- 2) Dispozițiile articolului 35 alineatul (2) din Convenția de la Montreal, [conform căruia] „[m]etoda de calcul al termenului este determinată de legea aplicată de instanța sesizată cu soluționarea cazului”, permit să se considere că o normă de drept național privind data de la care se calculează un termen poate prevala asupra prevederii generale de la articolul 35 alineatul (1), conform căreia termenul începe să curgă la data sosirii la destinație?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Ilfov (România) la data de 13 august 2018 – EP /
FO**

(Cauza C-530/18)

(2018/C 399/32)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Ilfov

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: EP

Pârât: FO

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acesta instituie o excepție de la regula de competență a instanței naționale unde copilul are domiciliul în fapt?
- 2) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești trebuie interpretat în sensul că constituie criterii care arată o legătură specială pe care copilul o are cu Franța (criteriile enunțate de partea litigantă fiind următoarele: copilul este născut în Franța, are un tată cetățean francez, are familia de sânge constând în două surori și un frate, o nepoată (fiica surorii sale), bunicul patern, actuala prietenă a tatălui și fiica lor minoră în Franța, în România neavând nicio rudă din partea mamei, merge la școala franceză, educația și mentalitatea copilului au fost întotdeauna franceze, limba vorbită în casă între părinți și între părinți și copil era întotdeauna limba franceză), astfel că instanța națională trebuie să constate că instanța din Franța este mai bine plasată?